

I Det Radikale Venstre mener vi, at der er et behov for sådan en kulegravning af det kommunale selvstyres udviklingsmuligheder. Vi har igennem de sidste 37 år oplevet en periode, hvor der før 1970 var 1.386 kommuner, og efter 1970 blev det til 275 – 278 tror jeg det var i en periode, men det blev så til 275 – og nu her pr. 1. januar 2007 er det blevet til 98 kommuner.

Vi har under overskriften decentralisering oplevet, at opgaver er blevet flyttet fra centralt hold – og nu i sammenhæng med den sidste reform også fra amtligt regi – til kommunalt niveau. Og set med centraladministrationens øjne og også nogle politikeres øjne kan man sige, at man altså har flyttet opgaver tættere på borgeren, og det er der fuld forståelse for.

Men samtidig er der jo sket en proces i den anden retning i forhold til det politiske styringsapparat, idet der er blevet færre politikere i perioden fra før 1970 og til efter 1970 og også fra før den 1. januar 2007 og til nu, hvor vi er i 2007. Det vil sige, at de politiske beslutningsprocesser godt nok sker på baggrund af et kompetenceområde, som er større, de får måske nogle større konsekvenser for borgerne, men fysisk set er de blevet fjernet fra borgerne, og de politikere, som skal træffe beslutningerne, er blevet færre. Det vil sige, at sandsynligheden for at mødes med politikere i disse sammenhænge også er blevet mindre. Og det kan være et demokratisk problem; der kan ligge nogle fordele, og der kan ligge nogle ulemper i det.

Vi forestillede os også, at man i forbindelse med sådan et kommissionsarbejde skulle kulegrave, i hvilket omfang det kommunale selvstyre både er et forhold mellem staten og kommunerne og et forhold, hvor de kommunalpolitisk valgte borgere har kræfter til at arbejde for at gennemføre de her ting, i og med at man har en legitimering fra den lokale befolkning.

Når vi ser på udviklingen over disse 37 år, må vi sige, at det jo har været karakteristisk, at i takt med at man har lagt opgaver ud til kommunerne, er detailreguleringen og kontrollen vokset ganske enormt. Jeg har sagt før her fra talerstolen, og jeg vil gerne gentage, at vi ikke fra Det Radikale Venstres side fralægger os noget ansvar i den sammenhæng. Vi har også været med til det her. Men vi er nu altså nået dertil, at vi mener, at man er nået langt nok. Og det er derfor, vi arbejder på en anden vej for Danmark, hvor vi mener, at der skal laves en reform og vi skal sørge for at afskaffe meget af denne kontrol, fordi den simpelt hen ødelægger kvaliteten i de

velfærdsydelser, der kommer, og som allerede er der.

Derfor synes vi, det her er et godt forslag. Jeg er skuffet over, at man fra ministerens side totalt afviser det. Jeg tager det dog som en åbning, at ministeren henviser til, at man kunne tage det op på et senere tidspunkt, idet jeg så dermed også må konstatere, at ministeren ikke helt har forstået ideen i vores forslag. For forslaget vil ikke sætte noget i stå, men faktisk kvalificere og fremme debatten om det, som jeg hører også regeringspartierne ønsker, nemlig at kommunerne får større råderum og kommunalpolitikere større frihedsgrad til at træffe beslutninger, og at de politikere, der har truffet dem, forholder sig over for borgerne med dem. Dermed revitaliserer man det lokale demokrati, og det er vi meget optaget af at gøre i Det Radikale Venstre.

Kl. 15.45

Så naturligvis støtter vi det her beslutningsforslag, men jeg tilkendegiver også ligesom den socialdemokratiske ordfører, at vi er meget åbne over for, at man i udvalget prøver at se, om man kunne finde nogle områder, hvor vi kunne være sammen med de øvrige partier i Folketinget om at arbejde med det her.

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Og så er det fru Anne Baastrup som ordfører.

Anne Baastrup (SF):

Hr. Ole Glahn må forstå, at dette er en f-h-i-s-debat, en find hår i suppen-debat. Regeringen vil ikke have det her forslag, og så kommer den med en masse argumenter af ulødig karakter for at forhindre, at det bliver til noget.

Jeg har ikke indenrigsministeren mistænkt for, at det er, fordi han vil bestemme det hele selv. Det er bare, fordi det er os, der er kommet med det, at man ikke vil være med til det. Vi ved jo alle sammen, at man lavede en ny styrelseslovgivning i 1970. Det er fuldstændig utænkeligt, at man med de her meget store kommuner over en årrække i virkeligheden ikke kommer til at lave om på selve hjertet i, hvordan demokrati- et fordeles i kommunerne.

Det kan godt være, at der er nogle kommuner, der ikke er blevet meget større, men der er godt nok nogle, hvor der er blevet langt til rådhuset; der er godt nok nogle, hvor man sidder i yderkanterne, eksempelvis i den fysiske yderkant af Herning Kommune. Jeg tror ikke, at borgmester Krarup i og for sig synes, at det er